

Литерарни конкурс "ДостасветуједнеШумарице"

Ученица 2/1 Ивона Илић учествовала је на литерарном конкурс
"ДостасветуједнеШумарице" и својом песмом **освојила I место.**

Манифестација „ДостасветуједнеШумарице“, посвећена ученицима стрељаним 21. октобра 1941. године, обухвата ликовни и литерарни конкурс за ученике основних и средњих школа. Манифестација се одржава под покровитељством Министарства културе и информисања Републике Србије и Града Крагујевца.

Сваке године као тематску узима стих или мисао из поеме познатих књижевника којасете године изводина“

Великом школском часу“. Ове године то је мисао: „Верујете да је добро јаче од зла“ књижевника Венка Андоновског из његове драме "Изрешетана душе".

На литерарни и ликовни конкурс пристигло је 1006 радова из 141 основне и 59 средњих школа и 9 ликовних радионица из Србије и БиХ и околине.

12. београдска гимназија Ивони честита и жели још много маште у даљем раду.

Верујте да је добро јаче од зла

Ја верујем у оно у шта вероватно нико не верује више.

Свет ће се обнављати.

Верујем да невиђена лепота и даље долази само после кише.

А шта друго могу но томе се надати?

Или евентуално да барем о томе пишем.

Тешко је поверовати, доказати свести
Какве овај свет данас поседује норме.

А све чешће се човек може срести
Са осећањима неке нереалне форме.

Преживети, а притом остати жив
Онде где све вредности ишчезавају...

Открити ко је заправо крив
За све ствари што се крај нас дешавају.

Већ делује да као целина
Полако се приближавамо самом дну,
Да мана постане као врлина
И да се добро приближи злу.

Но, битно је да ми знамо
Јер то се не сме никад догодити,
Јер цео живот је борба само
И можемо ли се за добро борити.

Верујте. Само верујте у сврху
Која се крије иза овоземаљског живота.

Она нас везује чврсто за тло,
Она је та која нас одржава на врху.
Мерило свих овоземаљских лепота...

Не, није зло,
Него доброта
Оно што нас покреће у стању стагнације,
Што кроз живот са нама хода

И у души изазива разне реакције.
Богат је у души само онај човек
Који је срцем може следити,
Који је свестан да она довек'
Ни са чим не може се упоредити.
Све и да околности је буду криле,
Она је ту – уз нас корача.
На свету нема снажније силе.
Од сваког зла она је јача.

Тешке се данас силе над људима
Кô тмурни облаци лагано вију.
Данас се ништа не сматра чудима,
Ни сене иза којих људи се крију.
Данас је зло накорак од стварности
Да цео свет узме под своје,
Да добро поклони имагинарности,
Избледи слике што већ постоје.
А знајте да ће се једном вратити
Овде одакле су се већ преселила,
Да ће људи значај схватити
Којим располажу стара нам мерила.
И да сва ће зла са овог света
Бити појам из прошлости неке далеке.
Доброта ће једино да процвета
Кад зло се склони из њене сенке.
Тек онда кад слике зла
У нашим душама постану давне,

Када се пробудимо из овог сна,
И снови постану слике стварне...
Околности ће нам зло приредити
Ако се скрштених руку надамо.
Једино борбом може уследити
Оно о чему и будни сањамо.

Ја верујем да нам доброта неће довека бити осећај стран.

Ја верујем у снове.

Верујем да ће поново доћи онај дан

Када ће свет моћи добрим да се назове.

Само чврсто верујем у тај сан...

ИВОНА ИЛИЋ 2/1